

واقعیت مبارزاتی نوینی در فلسطین شکل می‌گیرد

نویسنده: احمد جرادات

ترجمه: بابک پاشا جاوید

حکومت [خودگردان] فلسطین مانع ابراز خشم مردم در [مناطق] اشغالی می‌شود، از این رو مراکز مبارزه به مناطقی منتقل شده است که این حکومت (PA) نفوذی [در آن جا] ندارد؛ [یعنی] اورشلیم [بیت المقدس]، داخل اسرائیل^۲ و ناحیه سی (C) کرانه‌ی باختری.

درگیری‌های میان فلسطینی‌ها و نیروهای امنیتی اسرائیل که به دنبال ربودن و قتل محمد ابوخصیر، به طور ناگهانی در سراسر کرانه‌ی باختری^۳، اورشلیم [بیت المقدس] و در داخل اسرائیل گسترش یافته است، در حال پی‌ریزی واقعیت سیاسی جدید و شکننده‌ای است.

محمد ابوخصیر در سحرگاه دوم جولای ربوده شد. اسرائیلی‌های یهودی، جوان ۱۷ ساله را به زور به داخل خودرویی کشانده و پس از انتقال به جنگلی در حوالی [منطقه] او را سوزانده و به قتل رساندند.

شروع یکباره‌ی درگیری‌ها در ساعت ۸ صبح همان روز اتفاق افتاد؛ زمانی که پلیس تلاش کرد تا با اعمال زور همسایگان نگران را که به محض شنیدن خبر ربوده شدن [محمد] برای ملاقات خانواده‌ی [او] آمده بودند، متفرق کند.

از آن زمان، وضعیت به سان شروع احتمالی انتفاضه‌ی سوم به نظر رسیده که با یورش ارتش اسرائیل به نوار غزه همراه بوده است. در کرانه‌ی باختری، پلیس فلسطین از جاده‌های اصلی و سایر نواحی [مورد] تنش و منازعه، عقب‌نشینی کرده است. در گذشته پلیس مانع چنین منازعاتی می‌شد.

۱ Palestinian Authority یا حکومت [خودگردان] فلسطین (م).

۲ هرچایی از متن که عبارت «در اسرائیل» یا «درون اسرائیل» آورده شده است و یا به «فلسطینی‌های ساکن اسرائیل» اشاره شده، منظور مناطقی از سرزمین‌های فلسطین اشغالی است که به طور کامل اشغال شده و تحت حاکمیت مطلق رژیم اسرائیل قرار گرفته است. (م).

۳ West Bank

انتفاضه‌ی دوم در مسجدالاقصی اورشلیم [بیت‌المقدس] شروع شد و بعدها به کرانه‌ی باختری و نوار غزه^۴ سرایت کرد. انتفاضه‌ی دوم، مساله‌ی حکومت خودگردان فلسطین را، که در آن زمان تحت رهبری یاسر عرفات بود، به چالش نکشید؛ [چرا که] عرفات در برقراری وحدت ملی و اجتناب از افتادن در دام منازعات داخلی، که اسرائیل به آن دامن می‌زد، موفق عمل کرد.

[اما] اینک، که محمود عباس، رئیس‌جمهور فلسطین، به‌صراحت اعلام کرده است که اجازه‌ی [شکل‌گیری] «انتفاضه‌ی سوم» ای را نخواهد داد، وضعیت عوض شده است. دستورات او، که توسط سرویس‌های امنیتی فلسطین در حال اجراست، منجر به تشدید تنش‌ها بین دولت و ملت فلسطین می‌شود.

بی‌تردید شهروندان فلسطینی در اسرائیل، در تمامی خیزش‌های پیشین حضور داشتند و حمایت و همبستگی‌شان با فلسطینی‌های کرانه‌ی باختری و نوار غزه را نمایش داده‌اند. با این حال، آن‌ها در هسته‌ی [مرکزی] مقاومت نبودند. این بار [اما] این وضعیت متفاوت است. چگونه می‌توان آن‌چه را که در جریان است درک کرد؟

در تاریخ مبارزات فلسطین می‌بینیم که مقاومت هرجا که با شکست سختی روبرو می‌شود، بلافاصله استراتژی‌ها را تغییر داده و مرکز ثقل خود را به موقعیت مناسب‌تری سوق می‌دهد.

زمانی که مقاومت در اردن در سال ۱۹۷۰ شکست خورد، مرکز مبارزه به لبنان منتقل شد. [این‌بار مقاومت] با به‌کارگیری موشک‌ها در کنار عملیات کماندویی آغاز شد، به‌طوری که شکلی از هم‌زیستی با دولت را به‌جای فعالیت در کنار نیروهای محلی برای سرنگونی آن [دولت] اتخاذ کرد.

پس از تهاجم اسرائیل به لبنان در سال ۱۹۸۲، مرکز مبارزه‌ی فلسطین به قلمرو [مناطق] اشغال‌شده طی جنگ خاورمیانه در ژوئن ۱۹۶۷ منتقل شد. پس از آن، مبارزات فلسطین به‌صورت مقاومت مردمی عظیم، [یعنی] انتفاضه‌ی اول، پدیدار شد.

به نظر می‌رسد که امروز [نیز] جریان رویدادها در همان سمت سیر می‌کند؛ حکومت [خودگردان] فلسطین مانع ابراز خشم مردم در [مناطق] اشغالی می‌شود، از این‌رو مراکز مبارزه به آن نواحی منتقل شده است که این حکومت نفوذی [در آن‌جا] ندارد؛ [یعنی] اورشلیم [بیت‌المقدس]، داخل اسرائیل و ناحیه‌ی سی (C) کرانه‌ی باختری.

وضعیت مشابهی در هبرون [الخلیل] برقرار است که بخشا تحت کنترل اسرائیل است. درگیری‌ها بین معترضان فلسطینی و ارتش اسرائیل، چه در بخش قدیمی شهر، که تحت کنترل ارتش اسرائیل است، و چه در حوالی منطقه‌ی باریکه‌ی ۵ هم‌جوار، گسترش می‌یابد.

Gaza Strip ۴

Seam Zone یا منطقه‌ی خط اتصال (م). ۵

علاوه بر این‌ها، فلسطینی‌های داخل اسرائیل از شهروندی اسرائیل، و فلسطینی‌های اورشلیم [بیت‌المقدس] به دلیل الحاق شهر توسط اسرائیل، از حقوق لقامت برخوردارند. هر دو گروه از «آزادی نقل مکان» بهره‌مندند؛ [حقی] که فلسطینی‌های کرانه‌ی باختری و نوار غزه از آن بی‌بهره‌اند.

مسئلاً اسرائیل تلاش کرده است تا میان فلسطینی‌های [ساکن] اسرائیل و آن‌هایی که در کرانه‌ی باختری و غزه سکونت دارند تفرقه بیاندازد. اسرائیل با به‌وجود آوردن تفاوتی غیرواقعی میان مصالح و اهداف [این دو دسته]، شکافی میان آن‌ها ایجاد کرده است.

با این وجود، اگر نیروهای حاضر در شرق اورشلیم و درون محدوده‌ی خط سبز^۷، خود را در جهت دورنمای^۸ مبارزاتی بازسازماندهی کنند، مبارزه بر روی موضوعات خاصی در این نواحی، نظیر مصادره‌ی زمین و وضعیت «روستاهای به‌رسمیت شناخته نشده»^۹ متمرکز می‌شود. علاوه بر این، مبارزه به خیزشی علیه شرایط خفت‌باری بدل می‌شود که زندگی در اسرائیل تحمیل کرده است.

علاوه بر این، پس از ترور محمد ابوخضیر بعد ملی آشکاری [در فرایند مبارزات] شکل گرفته است. فلسطین، تمام فلسطین، با اعلان وحدت مردم فلسطین و فائق آمدن بر تفرقه‌های تحمیلی، به قلمرو رویارویی با اشغال‌گری اسرائیل بدل شد.

از سوی دیگر، در حالی که کنش‌گران مردمی، مرکز قدرت جدیدی را در سیاست فلسطین عینیت می‌بخشند، رهبری سیاسی سنتی فلسطین، هیچ پاسخ عملی به وضعیت پدید آمده ندارد. این تغییر، در پرتو شکست پروژه‌ی [رسیدن به] توافق سیاسی از طریق مذاکرات، قابل توجه است.

* این متن ترجمه‌ای است از [A new reality of struggle emerges in Palestine](#) که در تاریخ ۹ جولای ۲۰۱۴ در وبسایت [The Alternarive Information Center](#) منتشر شده است.

Freedom of movement ۶

Green Line ۷

State of Mind ۸

Unrecognized villages ۹